

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔๓/๒๕๖๑

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๓๑/๒๕๖๑

วันที่ ๑๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

เรื่อง นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าตนถูกฟ้องเป็นจำเลยในคดีหมายเลขคำที่ อม.๕๑/๒๕๖๐ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาฯ ดังกล่าวผู้ร้องเสนอความเห็นโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลฎีกาฯ จะใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญเพื่อให้ส่งความเห็นดังกล่าวไปยังศาลรัฐธรรมนูญ โดยผู้ร้องได้ยื่นรวม ๕ ครั้ง แต่องค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกาฯ ไม่ส่งความเห็นของผู้ร้องไปยังศาลรัฐธรรมนูญ ดังนั้นการกระทำขององค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกาฯ จึงไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๑ ขอให้พิจารณายื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่าการกระทำขององค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกาฯ ในคดีดังกล่าวรวม ๕ คน มีลักษณะเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินได้พิจารณาแล้ว มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินว่า ผู้ร้องถูกฟ้องเป็นจำเลยในคดีหมายเลขคำที่ อม.๕๑/๒๕๖๐ ซึ่งเป็นคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาฯ โดยมีกำหนดนัดฟังคำพิพากษาในวันที่

- ๒ -

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๑ ผู้ตรวจการแผ่นดินจึงไม่อาจยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยได้ เนื่องจากไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) แต่ผู้ร้องเห็นว่าตนยังเป็นผู้ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องมาจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยการปฏิบัติหน้าที่ขององค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกาฯ กรณีไม่ส่งคำร้องของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒

ผู้ร้องจึงใช้สิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ ขอให้พิจารณาวินิจฉัยดังนี้

(๑) ขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่า การกระทำขององค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกาฯ ละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ และการกระทำดังกล่าวนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕

(๒) ขอให้มิคำสั่งไปยังองค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกาฯ ให้รื้อการพิพากษาคดีที่จะพิพากษาในวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๑ ไว้ชั่วคราวจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญตามคำร้องนี้

(๓) ขอให้มิคำสั่งไปยังองค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกาฯ ให้ยุติการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องโดยทันที และหยุดการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้น ด้วยการมีคำสั่งให้องค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกาฯ ส่งคำร้องของผู้ร้องมาให้ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัย

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ผู้ใดถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ถ้าผู้นั้นเห็นว่าการละเมิดนั้นเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณายื่นคำร้องต่อศาลพร้อมด้วยความเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีไฉ่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

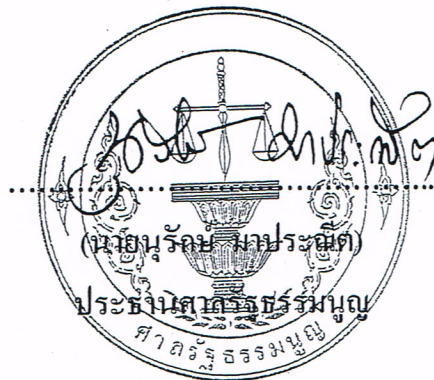
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง เป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าตนถูกละเมิดสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ เนื่องจากองค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไม่ส่งความเห็นของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ การกระทำขององค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกา ๗ ดังกล่าวเป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญและละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ นั้น แม้ตามคำร้องปรากฏว่าผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินมีคำสั่งไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

- ๔ -

ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๘ ซึ่งผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในกำหนดระยะเวลาเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดินตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งแล้ว ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่กรณีตามคำร้องของผู้ร้องเป็นกรณีที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยการกระทำขององค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกา ๗ ที่มีคำสั่งเกี่ยวกับคำร้องของผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลยในคดีหมายเลขคำที่ อม.๕๑/๒๕๖๐ ซึ่งเป็นคำสั่งระหว่างพิจารณาตามนัยแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๖ เป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น จึงเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ (๔) ที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญตั้งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

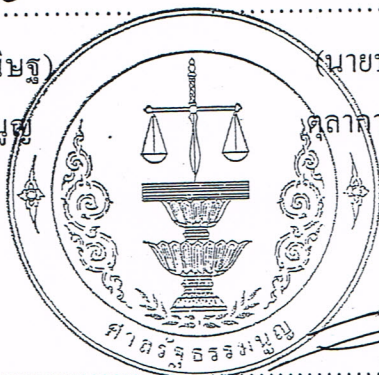
(คำสั่งที่ ๔๓/๒๕๖๑)

(นายจรัญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

๔๘

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังสศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ